

Sygn. akt VI U 3000/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2016 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 7 października 2014 r., znak: (...)

w sprawie: A. B.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonej A. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od (...). do (...);

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. Akt VIU 3000/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 października 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpatrzeniu wniosku A. B. z dnia 30 lipca 2014 roku, o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres, odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 września 2014 roku. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy powołał się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 2 października 2014 roku, w który, które nie stwierdzało niezdolności do pracy ubezpieczonej. Odwołanie od tej decyzji wniosła ubezpieczona, domagając się przyznania, zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania renty. Po... Ubezpieczona powoływała się na swoje schorzenia związane z zawałami serca oraz naczyniaka płaskiego lewej kończyny dolnej, na której bardzo często ma stany zapalne żył. Nadmieniała ona, że nigdy nie pracowała w wyuczonym zawodzie, wyuczonych zawodach. Pracowała ja..., jako magazynier i nie jest zdolna wrócić do tej pracy ze względów zdrowotnych. W odwołaniu od tej decyzji ubezpiecz..., organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania powołując argumentacją przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Ubezpieczona A. B. urodzona (...), w okresie od 6 czerwca 2007 roku do 31 sierpnia 2014 roku, uprawniona była do renty z tytułu niezdolności do pracy. W okresie swojej aktywności zawodowej ubezpieczona pracowała wyłącznie fizycznie na stanowiskach tokarza w Zakładach (...) w G., na stanowisku robotnika hodowli i produkcji drobiu w (...) Zakładach (...) w T., na stanowisku pakowacza w (...) Zakładach (...) oraz na stanowiskach tokarza, inkasenta i wydawcy narzędzi oraz tokarza w (...) O. Zakładu (...) w G., zakładu, w

Zakładzie (...) w Ś.. A ostatnio na stanowisku magazyniera w Spółce (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w B., gdzie wykonywała zatrudnienie bezpośrednio przed nabyciem prawa do renty. W dniu 30 lipca 2014 roku ubezpieczona złożyła wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Orzeczeniem z dnia 2 września 2014 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. A po rozpoznaniu sprzeciwu ubezpieczonej od tego orzeczenia, komisja lekarska ZUS orzeczeniem z 2 października 2014 roku ustaliła, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Powyższe okoliczności faktyczne Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych. Przepraszam, znajdujących się w aktach rentowych ubezpieczonej. Spór w niniejszej sprawie dotyczył tego czy ubezpieczona jest niezdolna do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych. Zgodnie z artykułem 57 ustępem 1 punktem od 1 do 3 Ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2015 roku pozycja 748 - Renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: po pierwsze, jest niezdolny do pracy, po drugie, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, po trzecie, niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w punkcie 3 ustępu 1 artykułu 58 lub w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Sporna między stronami była jedynie przesłanka nabycia prawa do renty w postaci występowania u ubezpieczonej, aktualnie na dalszy okres, niezdolności do pracy. Zgodnie z artykułem 12 ustępem 1, 2 i 3 Ustawy emerytalno rentowej - niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z kolei art..., zgodnie z artykułem 13 ustęp 1 powołany, powołanej Ustawy - przy ost... Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się, po pierwsze, stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, po drugie, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego opartego na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS zgodnie, z którą ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy w okresie od 1 września 2014 roku, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii zespołu biegłych sądowych w składzie dermatolog, specjalista medycyny pracy, neurolog, chirurg, internista, diabetolog i nefrolog. W opinii z dnia 5 października 2015 roku, powołany w sprawie zespół biegłych sądowych rozpoznał u ubezpieczonej chorobę niedokrwienną serca, przebyty dwukrotny zawał serca w 2006 i 2007 roku leczony platyką, niewydolność serca na tle niokardiopatii pozawałowej NYHA III stopnia, cukrzycę typu II wyrównaną na lekach doustnych, rozległe zmiany naczyniowe lewej kończyny dolnej ze zmianami troficznymi skóry

[**ns** 00:08:49.896]

zwyrodnieniowo dyskopatyczne kręgosłupa LS z okresowym zespołem bólowym LS w okresie remisji, łuszczyce przewlekłą, otyłość. Zdaniem biegłych sądowych w stanie zdrowia ubezpieczonej nie nastąpiła istotna poprawa. Lekarze biegli sądowi uznali w związku z tym, że jest ona nadal częściowo, okresowo niezdolna do pracy z powodu s..., choroby niedokrwiennej serca o niewydolności serca na tle niokardiopatii pozawałowej NYH III stopnia oraz z powodu rozległych zmian naczyniowych lewej kończyny dolnej ze zmianami troficznymi skóry. W badaniu biegł..., biegłego sądowego chirurga, stwierdzono rozległe zmiany naczyniowe w obrębie tylnej powierzchni uda lewego, podudzia i stopy lewej, przebyte zapalenia żył kończyn dolnych z tworzącym się owrzodzeniem na podudziu lewym. Dolegliwości bólowe utrzymujące się i nadal utrudniające chodzenie. W badaniu konsultacji diabetologiczno-kardiologicznej stwierdzono cukrzycę typu II od 2007 roku. Ponadto przebyty zawał mięśnia sercowego. W 2006 roku zawał dolno tylny leczony PCI. Ponownie w 2007 roku zawał leczony również PCI. Chorobę nadciśnienia tętniczego. Skargi, stwierdzono także skargi ubezpieczonej na duszność po niewielkim wysiłku fizycznym i otyłość. W związku z tym biegli orzekli o częściowej niezdolności do pracy. Natomiast nie zgodzili się z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 2 października 2014 roku. Zastrzeżenia do tej opinii zgłosił organ rentowy wskazując, że brak jest dokumentacji potwierdzającej ustalenia orzecznicze biegłych, na przykład badania echo serca, próby wysiłkowej, a orzeczenie wydano jedynie w oparciu o badanie przedmiotowe. Wobec powyższego organ rentowy wnosił o ustosunkowanie się biegłych do powyższych zarzutów, a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania. W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy,

w szczególności opinia biegłych sądowych z 5 października 2015 roku karta 15, 16 akt sprawy, dawał podstawy do wydania w sprawie merytorycznego rozstrzygnięcia. Biegli sądowi w sposób precyzyjny zdiagnozowali aktualny stan zdrowia ubezpieczonej i w sposób logiczny wyjaśnili, dlaczego ubezpieczona nadal jest uznana za częściowo niezdolną do pracy. W badaniu diabetologiczno-kardiologicznym i badaniu chirurga. Badanie kardiologiczne przeprowadził specjalista chorób wewnętrznych. Wskazano, że ubezpieczona aktualnie jest w takim stanie zdrowia, który powoduje istotne ograniczenia do wykonywania dotychczasowej pracy na stanowiskach wskazanych wcześniej. Jest to praca fizyczna. Zastrzeżenia organu rentowego zgłoszone w piśmie procesowym z 26 października 2015 roku, karta 27 akt, ograniczały się w istocie do jednozdaniowej wypowiedzi podnoszącej fakt, iż częściowa niezdolność do pracy ubezpieczonej została ustalona wyłącznie na podstawie badania przedmiotowego bez innych badań, na przykład echa serca czy próby wysiłkowej. Należy jednak podkreślić, iż biegli sądowi mieli prawo ustalić aktualny stan zdrowia ubezpieczonej z punktu widzenia jej niezdolności, bądź zdolności do pracy na podstawie wyłącznie badania przedmiotowego i nie mieli obowiązku przeprowadzania dodatkowych badań tym bardziej, że organ rentowy w postępowaniu orzeczniczym także takich badań nie przeprowadził. A co istotniejsze w opinii lekarskiej lekarzy orzeczników komisji lekarskiej ZUS z 2 października 2014 roku, poprzedzającej wydanie zaskarżonej decyzji, w podsumowaniu i uzasadnieniu ustaleń orzeczniczych wskazano, że ubezpieczona konsultowana 28 sierpnia 2014 roku przez kardiologa ZUS, który stwierdził ograniczenie zdolności do pracy wymagającej dużego wysiłku fizycznego. Zatem schorzenie kardiologiczne także było dostrzeżone przez lekarza konsultanta Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Niezależnie od tego, iż wskazywało się to schorzenie także w zaświadczeniu o stanie zdrowia przez lekarza leczącego ubezpieczoną, z poradni lekarza rodzinnego, z dnia 28 lipca 2014 roku. Niezależnie od tego wskazać także należy, że organ rentowy pominął, iż czę..., częściową niezdolność do pracy ubezpieczonej. Biegli sądowi stwierdzili nie tylko w związku ze schorzeniem kardiologicznym, ale również w związku ze schorzeniem polegającym na rozległych zmianach naczyniowych lewej kończyny dolnej ze zmianami troficznymi skóry, które także ograniczają jej zdolność do pracy z powodu znacznych dolegliwości bólowych kończyn dolnych. Tego schorzenia organ rentowy w swoich zastrzeżeniach już w ogóle nie dostrzegwał. Mając na uwadze powyższe ustalenia dokonane na podstawie artykułu, powyższe dokonane na podstawie opinii biegłych lekarzy sądowych. W skład zespołu wchodził także dermatolog specjalista medycyny pracy. Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 477 ze znaczkim 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego, zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy zgodnie z orzu..., z orzeczeniem biegłych sądowych, który to dowód uznał za w pełni wiarygodny i mający taką moc dowodową, który pozwalał na wydanie tego rodzaju merytorycznego rozstrzygnięcia. W punkcie 2 wyroku Sąd stwierdził odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Albowiem z opinii biegłych sądowych i okoliczności sprawy wynikało, że biegli posługiwali się tymi samymi wynikami badań i konsultacji, które były także w posiadaniu lekarzy orzeczników Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W tej sytuacji za wadliwe orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, organ rentowy powinien ponieść odpowiedzialność, o której mowa w artykule 118 ustęp 1a Ustawy emerytalno rentowej. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.